

Mot.
1987/88
L2

Motion till riksdagen

1987/88:L2

av Margareta Andrén (fp)

med anledning av prop. 1987/88:84 om ändring i
namnlagen (1982:670)

Den nuvarande namnlagen, som antogs för några få år sedan (1982:670), skulle underlätta för dem som önskade byta efternamn. Bl. a. skulle man kunna byta till moderns namn som ogift.

Det har nu visat sig att det finns luckor i lagen som gör att inte alla i samma familj kan erhålla samma efternamn. Det kan illustreras med följande exempel: Ett par, som gifte sig 1981 och då hade samma efternamn som ogifta, beslöt 1985 att familjen med nu två gemensamma barn skulle byta familjenamn till mannens mors efternamn som ogift. Namnbytet beviljades för mannen och barnen men ej för hustrun.

Både pastorsämbetet och kyrkobokföringsinspektören hänvisade till namnlagens 5 §, där det sägs: "Genom anmälan till pastorsämbetet kan byte även ske till ett efternamn som någon av föräldrarna senast har burit som ogift." Den paragrafen gav således mannen och barnen rätt att byta efternamn.

I namnlagens 10 §, som myndigheterna hänvisade till, står dock bl. a. att ett byte under äktenskapet till en makes efternamn inte får avse ett efternamn som den maken har bytt till sig enligt 5 §. Det innebär att hustrun i det aktuella fallet inte har rätt att byta till samma efternamn.

I den nu aktuella propositionen om ändring i namnlagen föreslås inte någon ändring av 5 och 10 §§. En ändring av 5 § och/eller 10 § bör dock ske, så att de konsekvenser av lagen som jag ovan redovisar inte skall uppstå framöver.

Hemställan

Med stöd av det ovan anförda hemställer jag

att riksdagen beslutar om sådan ändring i namnlagen att de konsekvenser av lagen för vilka jag redogjort i motionen inte skall uppstå framöver.

Stockholm den 14 mars 1988

Margareta Andrén (fp)

